

kových úřadů a může dojít (zejména při právech poživacích) k nemilému překvapení, že sice obsahem smlouvy bude hodnota nemovitosti cenově vyčerpána, že však přes to bude vyměřena daň darovací. Stačí srovnati na př. předpis § 20 cís. nař. č. 278/15 ř. z. s § 24 odhad. řádu exek. při zpoplatnění event. ocenění poživacího práva osoby starší 60 let.

3. Problémy, na které naráží autor článku, daly by se odstranit patrně i individuálním dotazem nebo podáním u NÚC., neboť tento úřad má postihnouti skutečné poměry a je tak zkonstruován, že k tomuto účelu je značně pružnou institucí. — Stačilo na př., aby se notářství ve funkci soudního komisařství obrátilo naň s dotazem, jakým způsobem je oceňovati nemovitosti, když jde o dědickou přihlášku výminečnou, se zřetelem k protichůdným zájmům testamentárního dědice a dědiců odkázaných na díl povinný a hned byly vydány směrnice, jež byly žadateli sděleny přípisem ze dne 13. února 1941 č. j. 13.341-pres. 2 1940, jehož obsah se později také objevil v Českém Právu. Do té doby se cenové předpisy o odhadu pozůstalostních nemovitostí nikde nezmiňovaly; daly se sice tušit, nebo bylo lze použítí nařízení daných pro odhady exekuční, ale výslovného předpisu nebylo, takže i akademičtí znalci stavby neměli pro pozůstalostní odhady pevné opory. V konkrétním případě, který až do rozhodnutí NÚC. byl k návrhu právních zástupců odročen, šlo o to, že vdova (nevlastní matka), která byla universální dědičkou a již se dostalo pozůstalostní nemovitosti, trvala na odhadu značně nízkém, kdežto zůstatitelovy děti, odkázané na díl povinný, žádaly za vypočtení povinného dílu z částky, za kterou chtěl tertius dům od vdovy koupit.

4. V tomto směru by se dalo doporučiti NÚC., aby k odstranění naznačeného problému, — budou-li ovšem splněny zákonné podmínky — byly při postupních smlouvách doživotní výměnky kapitalisovány podle § 2, posl. odst. zák. č. 74/01 ř. z. a doživotní práva poživací podle § 20 cís. nař. č. 278/15 ř. z., při čemž nadále zůstane otevřenou otázka, jak se dívati s cenových hledisek na doživotní výměnky dvou postupitelů.

K tomu bych ještě chtěl připojiti jiný praktický poznatek, který sice také vychází z praxe cenové, ale není s výše uvedenou látkou v souvislosti.

V některých místech dřívějšího čilého ruchu stavebního, kde se nadále prodávají pozemky pro stavbu, se stalo zvykem, že v dobách volnosti smluvní si dával prodávající od kupujícího zaplatiti, kromě vlastní parcely stavební, také část přilehlého pozemku, určeného pro ulici, kterou měl prodávající bezplatně postoupiti do veřejného statku, neboť postup ten byl podmínkou schválení parcelačního plánu. Cena této části bývala ovšem daleko nižší než cena vlastního pozemku.

V tomto postupu však vidí okresní úřad překročení cenových předpisů a svůj názor na to — zajisté správně — odůvodňuje takto:

Cena tržová za pozemek zemědělský může dosáhnouti nejvyšší hranice, kterou bylo možno dosíci ke dni 20. VI. 1939 za pozemek určený k z e m ě d ě l s k é m u o b d ě l á v á n í. Provedením parcelace se charakter pozemku změnil v pozemek stavební, jehož hodnota bez přičinění parcelanta se do značné míry

zvýšila. Kdyby nebylo parcelace, nebylo by možno tak vysoké ceny dosáhnouti, čili jinak řečeno: Je-li dovoleno parcelantovi prodávati pozemek za cenu pozemku stavebního jen v důsledku provedení parcelace a schválení parcelačního plánu, pak je jeho povinností, aby sám bezplatně část potřebnou postoupil do veřejného statku pro ulici a nemůže žádnou náhradu na kupujícím již požadovati, neboť cena stavebního pozemku by tím byla převyšena.

ZE DNE

Věstník ministerstva spravedlnosti, číslo 1, vydaný 15. ledna 1942, přináší tato důležitá sdělení:

Arijská prohlášení, kolková povinnost: Soudům se sděluje výnos ministerstva financí ze dne 9. prosince 1941, č. j. 114.722/41-V/14b:

V listinách o právních jednáních, v dodatcích k nim a v podáních obsažená prohlášení zúčastněných stran o tom, zda na právním jednání nebo věci v podání uvedené jsou zúčastnění židé, židovské podniky nebo židovská sdružení osob, nepodléhají poplatku.

Totéž platí o listinách, jejichž obsah tvoří výlučně shora uvedená prohlášení nebo jen prohlášení o rodovém původu osoby, která listinu podepsala. Jsou-li však tyto listiny připojeny k poplatku podrobenému podání, podléhají poplatku přílohovému. Ověření podpisů stran na těchto listinách podléháji poplatku podle všeobecných poplatkových předpisů.

Žádosti, podávané u soudů o sdělení skutečností, rozhodných pro posouzení rodového původu, podléhají kolkku za 5 K z každého archu podle pol. 16 a) sazby soud. popl.

Potvrzení, resp. osvědčení na tyto žádosti s o u d y vydaná, která jsou ve skutečnosti opisy ze soudních spisů, podléhají poplatku 8 K z každého archu, podle pol. 20 téže sazby.

Potvrzení (osvědčení), jež vystavují jiné orgány Protektorátu Čechy a Morava o rodovém původu určité osoby nebo o tom, že určitý podnik nelze pokládati za židovský, podléhají kolkku za 8 K z prvního a za 5 K z každého dalšího archu podle saz. popl. 110/116 a), aa), popl. zák. V těchto případech dlužno za vydání potvrzení (osvědčení) vybrati ještě dávku za úřední úkon podle sazby A, č. 2, vlád. nař. č. 248/1935 Sb. Žádost za vydání těchto potvrzení (osvědčení) podléhá kolkku za 5 K z každého archu podle saz. pol. 49/43 a) č. 2 popl. zák.

Potvrzení obchodních a živnostenských komor o tom, že určitý podnik nelze pokládati za židovský, podléhá kolkku za 5 K z každého archu podle saz. pol. 110/116 a), bb), popl. zák. Žádost za vydání takového potvrzení, u těchto komor podaná, podléhá kolkku za 5 K z každého archu podle cit. saz. pol. 49/43 a), č. 2, popl. zák., ježto obchodní a živnostenská komora zde vystupuje jako veřejný úřad. Pro požadování dávky za úřední úkon není zde zákonného podkladu, poněvadž úkon nekoná úřad Protektorátu Čechy a Morava.

Zákonná osobní nebo věcná osvobození zůstávají ovšem tímto výnosem nedotčena. (Č. 754/42.)

Uvolňování pojistek v pozůstalostech. Ministerstvo financí sdělilo ministerstvu spravedlnosti svůj výnos ze dne 27. listopadu 1941, č. j. 114.506/41-V/14a, řízený na zemská finanční ředitelství v Praze a v Brně. Podle toho se zvyšuje částka 1000 K, uvedená v oddíle VI, odst. 2, č. 2, výnosu ministerstva financí ze dne 17. dubna 1916, č. 27.652 (popl. příl. Věstníku min. fin. z r. 1916, str. 71), změněného a doplněného výnosem ministerstva financí ze dne 22. března 1928, č. 9932/28-V/16, na 5000 K. Pojistné částky, splatné při úmrtí pojištěného a nepřevyšující 5000 K, mohou tedy býti vydány nebo zavazeny s pouhým svolením pozůstalostního soudu i v případech, v nichž by bylo jinak třeba také souhlasu úřadu vyměřujícího poplatky, nebo též bez tohoto svolení pozůstalostního soudu, jestliže pojišťovna o vydání nebo zavazení ihned zpraví pozůstalostní soud a zároveň oznámí výši částky pojištěné, vydané nebo zavazené, jméno a bydliště zůstatitelovo a jméno toho, kdo pojištěnou částku vybral nebo dal do zástavy. — Tím se zároveň zčásti mění sdělení č. 47, uveřejněné ve Věstníku ministerstva spravedlnosti ze dne 25. května 1928. (Č. 65.782/41.)

Referát o schůzi Odboru „Praha“ spolku notářů českomoravských, konané dne 28. února 1942 v restauraci u Bumbříčka v Praze II., Vodičkova ulice.

Schůzi zahájil pan předseda odboru notářů Ladislav Kuna uvítáním všech přítomných, zejména pana vrchního odborového rady ministerstva hospodářství a práce Dr. Stanislava Jandourka.

Týž poté ujal se slova a v pojednání, trvajícím téměř hodinu, probral veškeré aktuální otázky, týkající se společností akciových a společností s ručením omezeným podle dnešní praxe úřední; zejména uvedl případy zakládání společností, zvýšení a snížení kmenového kapitálu, resp. akciového kapitálu, otázku rezervních fondů atd. Probral dále otázku úpravy stanov, formulářů akcí, kuponů a talonů podle dnes platných předpisů.

O jednotlivých jím projednaných otázkách rozvinula se živá debata.

Pan předsedající poděkoval panu vrchnímu odborovému radovi za vzácnou laskavost, kterou navštívením schůze odboru a svým výstižným pojednáním projevil a ukončil po 22. hodině schůzi.

Pojednání pana Dr. Jandourka bude uveřejněno v příštím „Českém právu“.

Dr. K.

Odbor „Plzeň“ spolku notářů konal v sobotu dne 18. dubna 1942 v Měšťanské besedě v Plzni svoji řádnou výroční valnou hromadu. Předsedal p. JUDr. Karel Motlík, notář v Plzni. Pro správný rok 1942—43 byli zvoleni: starostou opět p. JUDr. Karel Motlík, notář v Plzni, místostarostou opět p. notář Otakar Kašlík z Plzně, jednatelem opět JUC. Miloslav Matas, kandidát notářství v Plzni, pokladníkem opět p. JUDr. Pavel Našinec, notář v Blovicích, zapisovatelem opět JUC. Jan Reban, kandidát notářství v Plzni, členem výboru bez funkce opět p. JUDr. Gustav Krütznér, notář v Plzni, a revisory účtů: nově p. notář Josef Falta z Domažlic a opět JUC. Václav Petera, kandidát notářství v Plzni. — V nastávajícím správním období konány budou pravidelné měsíční členské schůze opět o každé třetí sobotě v měsíci, s výjimkou července a srpna, a to opět pokaždé v salonku Měšťanské besedy v Plzni (I. patro). — Z podnětu starosty odboru p. notáře JUDr. Karla Motlíka, pověřeného Notářskou komorou v Praze, uspořádá Odbor „Plzeň“ spolku notářů pravidelné kursy jazyka německého pro své členy, kteří o tom byli písemně vyrozuměni. Do kursů se přihlásilo celkem 17 členů, 10 z venkova, 7 z Plzně, 8 notářů a 9 kandidátů notářství. Kursy konány budou v budově Krajského soudu v Plzni, a to pro venkovské účastníky každou sobotu (s výjimkou třetí soboty v měsíci) od 14 do 16 hod., pro plzeňské účastníky každé úterý od 16 do 18 hod. Kursovné činití bude asi 3 K za jednu hodinu pro osobu. Kursy povede p. JUDr. Karel Kostial, vrchní soudní rada v. v.

KNIHY REDAKCI ZASLANÉ

Právě vyšlo 2. číslo nového IV. ročníku sbírky **Nové zákony a nařízení Protektorátu Čechy a Morava**, která informuje systematicky o všech říšských a protektorátních právních předpisech nově pro území Protektorátu vydaných a přináší texty předpisů (české, po příp. i německé) a komentáře k nim, pokud zajímají advokáty, notáře, veřejné i soukromé úředníky, obce, organizace a podniky. Číslo 2. přináší zejména tyto novinky: předpisy na ochranu rasy, zakazující a omezující sňatky se Židy a míšenci, s podrobným výkladem, předpisy o přesídlení a zaměstnávání Židů, poznámky pokrevního původu v matrikách, nové předpisy o včleňování do práce a pracovní povinnosti, opatření k potírání zločinnosti (nová úprava policejního dohledu a zavedení preventivní policejní vazby), řadu důležitých předpisů pro veřejné zaměstnance (disciplinární opatření, jazykové zkoušky, cestovní a stěhovací náhrady) s výkladem, novou úpravu ústavních předpisů o vydávání nařízení a pu-

sobnosti vlády, nové předpisy exekuční, trestní, policejní, opatření poplatková a j., směrnice pro obce o plánech polohy a j. Říšské předpisy jsou opatřeny českými překlady.

Stran 132, cena v subskripci pro odběratele K 35.—, mimo subskripci K 49.—. Vydává Právnické knihkupectví a nakladatelství V. Linhart, Praha II., Beethovenova 35.

Odbor „Praha“ Spolku notářů českomoravských.

Pozvání k řádné valné hromadě odboru „Praha“ Spolku notářů českomoravských,

která se bude konati

dne 25. dubna 1942 o 18. hod.

v restauraci u „Bumbříčka“ v Praze II, Vodičkova ul. palác „Skaut“.

Pořad jednání:

1. Sdělení předsednictva.
2. Zpráva jednatelská.
3. Zpráva pokladniční a přehližitelů účtů za rok 1940 a 1941.
4. Volby: a) starosty odboru,
b) 11 členů výboru,
c) přehližitelů účtů a 2 náhradníků,
d) stanovení člen. příspěvku na rok 1942.
5. Volné návrhy.

Poznámka: Nesejde-li se v uvedené hodinu dostatečný počet členů, bude se konati valná hromada o hodinu později s tímž pořadem jednání bez ohledu na počet přítomných.

Za Odbor „Praha“ Spolku notářů českomoravských:

JUDr. Anděla Kozáková, Ladislav Kuna.
t. č. jednatelka. t. č. předseda.

Pro valné hromadě koná se porada o společném postupu soudů a notářů při projednávání pozůstalostí, které se zúčastní pánové soudci: Dr. Josef Čvančara a Dr. František Štýbr. Vzhledem k velké důležitosti této schůze pro náš stav, žádají se pp. notáři a kandidáti notářství o hojnou účast.

Čís. jed.: 942 n. k.

Notářské místo v Čáslavi.

Podepsaná notářská komora vypisuje soutěž k znovuobsazení místa notářského v Čáslavi, uprázdněného úmrtím notáře Rudolfa Müllera v Čáslavi.

Žádosti, opatřené doklady ve smyslu výnosu býv. min. sprav. ze dne 31. října 1887, čís. 9172, podány buďtež

do 5. května 1942

včetně, předepsaným způsobem podepsané komoře.

Notářská komora v Praze,

dne 5. května 1942.

Dobry právník s kratší advokátní praxí, znalý němčiny a psaní na stroji, hledá trvalé místo notářského koncipienta v Čechách nebo na Moravě. Lask. nab. pod zn.: „Mírné požadavky“ do adm. t. l.

Notářský sollicitátor s 8letou praxí, svobodný, Čech, ariec, cvládající agendu notářskou i advokátní, rychlý písař na stroji, znalý všech kancel. prací, znalý částečně německy a řízení motorových vozidel, svědomitý a upřímný pracovník, prosí pp. notáře o zaměstnání. Lask. nabídky pp. notářů pod zn. „Věrnost Čechů“.